

דע"י

מסורת הש"ס

(א) נזיר יט. כב., ב) [שם],
ג) [דף כג.], ד) [דף כא.],
ה) [במדבר ל.],

הגהות הב"ח

מסענה. (ג) הא הוי נמי יין זג וחרצן דומיא דשמי ככרות דמתענה ליין ואין מתענה לזג וחרצן ואמאי קתני אינה סופגת את הארבעים דשמע דמפר לה מכל וכל: **למא מיין דאיש לה צערא.** דאית ביה משום עינוי הוא דהפר לה ולא מוג וחרצן אלא מדקתני אינה סופגת ש"מ דמיפר לה נמי מוג וחרצן בצאותה הפרה דיין וקשיא לר' יוחנן: **אין נזירות לחלאין.** כדאמרין בפ' הריני מזיר מן הגרובות (מזיר יא.) והכי (א) הוא אומר הריני מזיר על מנת שאהא שותה יין ומטמא למתים הרי זה מזיר ואסור בצולן ומפסד בצרייתא מפני שהשתה על מה שכתוב בצורה הכא נמי כי מפר לה בצלה מפר הכל: **אמר ליה אבוי הא קרבן לחאי נזירות איבא.** בתמיה. דאי אמר הריני חאי מזיר מביא חאי קרבן והא קיימא לן דלא אשכחן נזירות לפלגא אלא אין לרבנן הוי מזיר גמור ואסור מכל לר"ש דפלגי עלייהו לא הוי מזיר כלל דאמר אינו מזיר עד שזיר מכולן ואי צעית למימר דיש קרבן לחאי נזירות אמינא נמי דיש נזירות לחלאין אפילו לענין מלקות ואיכא לפירוכה נמי

פירוש הרא"ש

והי' זו סופת אהר'ב'ע'ם
הארבע'ים הנה עשרה עשרה
למקד' דבעל מנו בני
משנת הכרה ואילן יוסף
קיימא חרשא ואצ"פ
שזהר לה סופת א
הרעש'ים על מה שעתה
קודם הפרה מה שאין
כן בהכרת מלך רחוי לה
לעולם ולא מיעקר קא
עקר ולא קיימא חרשא
חרשא ואכז דבעל למנו
סופא חרש סופת קמו
רשא סופת: אינה סופת
הארבע'ים הנה עשרה
גלגל ידעתה רחש ספרה:
ולמאס חר' דרית לה
ציער'ה חר' לה כ"י. הלא
לגלגל לא דוקא חלא
דחילא דלא חר' בני דלתי
מכר סופת מעטתה לה
ספרה על על ז ומרנן
הארבע'ים חרש ואחמי
מורח חרש ולא ומרנן וסופת

וְהָיָה זֶה סוּפֹגֶת אֶת הָאֶרֶץ
 וְהָיָה לֹא יָדְעָה שֶׁהֶפֶר
 וּמִשְׁמָאָה לְמַתִּים אֵינָה
 וְאִי אִמְרַת מִפֶּר לְמַתֵּעַ
 מִתְעֵנָה דְּלִמָּא מִן יִין דְּאִי
 מִן חֶרְצָן וּמִן זֶה לֹא הֶפֶר
 צִעְרָא וְתִסְפֹּג אֶת הָאֶרֶץ
 אֵין נִזְיוֹת לְחִצְאִין אֶל
 נִזְיוֹת אֵיכָא אֵלָא אִמְרָא
 וְאֵין קֶרְבֵּן לְחִצְאִין מִיתָּ
 בְּנִזִּיר וְהַפְרִיִּשָׁה בְּהַמַּחֲ
 בַעֲלָה מְבִיאָה חֲטָאֵת
 עוֹלַת הָעוֹף וְאִי אִמְרָא
 נִזְיוֹת אִמְאִי מְבִיאָה
 מֵאִי יֵשׁ קֶרְבֵּן לְחִצֵּי
 בְּעִי לְאִתּוּיִי חֲטָאֵת
 לְעוֹלָם אֵין קֶרְבֵּן לֹא
 הָעוֹף דְּמֵתִיא מִשּׁוּם
 אִיִּתִּיבִּיהּ ^ס הָאִשָּׁה שֶׁנִּי
 וְאַחֲרַיָּךְ כִּךְ הֶפֶר לָהּ בִּי
 הָעוֹף וְאֵין מְבִיאָה עוֹלָה
 מִפֶּר לְמַתְעֵנָה וְאֵין

וואס איז צוריקה להציא עולת
מציאה חטאת העוף טפי
סוף נזירות שעשתה קודם
כחצי נזירות דאילו כי מפר
מעיקרא אינו מפר דקודם
ד"יך דבעל מינוג גיז וויכח
הפרה שנתנו למתים
ממאי (א) דשום הכי איה
א משום דר' אלעזר הקפר
מן היין ומציאה זו חטאת
מה מן היין מתחלת הגדר
מציאה נמי על הספק דיולת
אם וולד מציאה חטאת העוף
צאה על הספק הכא נמי
צאה נזיר כו'. אהכי קאמר
מר למידק כדדייקין לעיל:
דלמא

עולת העוף. דאין קרבן לחצי

ה' תל עליה כל דין מירות ובאמור
צ' נירות א"בא. אם נדרה מירות
שחצי' קודם שטמאת קודם הפרה שחצי'
ירקן תלחא: אשחא שנדרה מבזיר
קודם שחמיל למנות מירות טרה:
מ' מני מה יקשה אה: ואי אמרת
א"בא מ"א יש עשרה אה: ואי אמרת
ס' והכא שטמאת חצי' כל קרנות
ה' ואינה יודעת מה הפילה א' וכל
קבאשדא ורעמ' נאלמת ובזמיר מית'
ר הקפר דלמר מיר חוטא הוא הכי
דפר ומורת' אשחא למתס' אשחא

וואלו נדרים פרק אחד עשר נדרים

ר"ן פג.

ו' א מיי פ"ב מה' נדרים
ה' יח סמג לאזין רמב:
ח ב מיי פ"א מה' י
מירות ה' ט סמג
עשין קבו:
ז ג מיי שס פ"ח ה' יח:
ז ד מיי פ"ט מה' סמג
מירות ה' ט:
ח ה מיי שס ה' יא
[ע"י מל"מ]:

תוספות

[illegible]

מבחינת המצב הכלכלי, המדינה נמצאת במצב של חובות רבות, ויש להקטין את ההוצאות. הממשלה צריכה להקטין את ההוצאות, ולהגדיל את הכנסות המס. הממשלה צריכה להקטין את ההוצאות, ולהגדיל את הכנסות המס. הממשלה צריכה להקטין את ההוצאות, ולהגדיל את הכנסות המס.

מפרש'ינן במסכת נזיר (כח.) דמשום
יוני דהים לה זערא הפר לה וכו'. והאי
אפילו הפר לה בהדיא מוג וחרצן לר'
מתענה לא מהני משום טעמא דכתיבנא:
אספוגו ארץ הארבעים. ואם איתא
דכי הוה ה"ל לתנא לאשמועינן קרא
רבוחא דאפי' הפר לה בעלמא סופות
ואפילו בוג וחרצן: אמר רב יוסף
אין נזירות לתאין. דכיון דלא משכחת
נזירות שלא יחול אף על זג וחרצן כי
אמר רחמנא (פרנטי) דמשמע כוליה על
רחצין אפילו על זג וחרצן קאמר:
אמר ליה אביי הא קרבן לחצי נזירות
איכא. בתמיה. דמדקאמרן אין נזירות
לחצאין ולא קאמר קרבן חצאין נזירות
משמע דנזירות עצמו הוא דליכא
חצאין הא יש קרבן לחצי נזירות כגון
שנדרה ומנחה ט"ו יום והפר לה
בעלה וגמלא מנטל ט"ו יום הבאים
דכל ט"ו יום שמנחה כבר לא נעקרו
דקיימא לן בפרק מי שאמר הריני
נזיר (נזיר כב.) דבעל מינו גיין ומתמה
אביי הויא קרבן חצאין טעמא
מנין: אלא אמר אביי אין נזירות
לחצאין ואין קרבן לחצאין. כי היכי דאין
נזירות לחצאין שאי אפשר להפר מקמתו
דהיינו יין ותאכר עדיין בוג וחרצן
הכי גמי אין קרבן לחצאין דכל שהפר
לה הבעל בתוך מנין נזירותה ונתבטל
מנין אותן ימים הבאים שוב אינה
מציאה קרבן בשביל מקמת מנין
נזירות שמנחה כבר שלא אמרה תורה

מנין מזירות שלם: מיפני האשש שנדרה של שנטמאת כבר קודם הפרשתה של ואת העוף ממילא משמע דנטמאה שאין בגל עסקי טומאה והא דקתי והפרישה טומאה מציא בהמה לאשם ולרובא נקטה ואתה קודם הפרה אפי' הכי אין מציאה נמרת אין קרבן לחאי מזירות שמנתה כבר אף מה שמנתה לא חשיב ולא מקרי ואת העוף על טומאה שאינרה לא והא מאי יש קרבן למאי מזירות שלם בהמות דהיינו חטאת עולה ושלמים והשתא ועולת העוף וחטאת העוף אי נמי אפי' ממות דכיון דבעל לאו מיעקר עקר אלא חא דחאי מנין מזירות שמנתה במקומו קרבן לחאי מזירות היה לה להביא שחטבה כדאמרין בנטמא אחר יא על הספק. וכיון דקיל כולי האי דעל לשאין מתענה: האשש שנדרה כנזיר לה בעלו כל דיני מזירות מכאן ואילך: מעומת

דרה גניזו והפר לה צבלה אם שלו היתה נחמה
 יבש עולם יקרבו שמיים אלמלח חטאת ממז
 שחור טמא דקסמוח שמיים לקרבות טור: אלא
 ודלו ושיביר. אם לא נעמלח וכלה שנעמלח
 ויירות העוף העוף דמי"ד משום דהבאת העוף
 ואלה העוף דלמא גמלא פ"ד דמור (דג)
 ואין מבזה עולת העוף. ולן קרבתה לט
 לא למיזות מופר מכאן ואילן לגמר ויחמרה לט
 לא חרה עוף אפילו טמא העוף לא מימי:
 אסורה אם חרה הכפרה ויחמלה ולי קטיל
 ינו גבי חלקן דלי אפשר למיזות בלא אישור חר
 פין כ"ע עור מני עמולח לחודה חלל מ"מ
 בטומאה ולי מיפר: